

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. Велико Търново, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ**

при участието на секретаря **ВАНЯ ИВ. ФИЛИПОВА**
като разгледа докладваното от **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ** Административно наказателно дело № 20224110200097 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „***“ ЕООД против Наказателно постановление № 2021-1739-023-013 от 13.12.2021 г. на Началника на РУ Велико Търново при ОДМВР Велико Търново, с което за нарушение на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС /Закон за защита от шума в околната среда/ и на основание чл. 34а, ал. 1 от с.з. на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева. Претендира се неговата отмяна с оплаквания за незаконосъобразност.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Депозирал е писмено становище, с което поддържа жалбата си.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител, моли съда да потвърди атакуваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение № 2021-1739-023-013 от 29.11.2021 г., инициирал настоящото административно-наказателно производство, служители на РУ Велико Търново при ОДМВР Велико Търново констатирали нарушение на разпоредбата на чл. 16 а, ал. 2 от ЗЗШОС, извършено от дружеството-жалбоподател и изразяващо се в това, че на 09.10.2021 г., в 00:40 часа, в гр. Велико Търново, на адрес ул.

„Поп Матей Преображенски“ № 2, озвучавало с музикална уредба от обект – заведение „***“, обект в областта на услугите, разкрит и разположен в зона предназначена за обществено жилищно строителство.

За проверката е съставен констативен протокол, който представляващият дружеството е подписал с възражението, че заведението не работело, празнували рожден ден.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение в отсъствието на представляващия дружеството, тъй като не е установен на адреса си. Същият е надлежно връчен и подписан без възражения. Такива не са последвали и в законоустановения тридневен срок.

Въз основа на АУАН е последвало и издаването на обжалваното наказателно постановление, в което наказващият орган е възпроизвел описаната в акта фактическа обстановка, подвел е нарушението под санкционната разпоредба на чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, налагайки на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

Към преписката са приложени доказателства за компетентността на контролния и административно наказващ органи да издават съответно АУАН и НП по ЗЗШОС.

От приложеното по делото уведомление от Община Велико Търново се установява, че заведение „***“ са намира в парцел отреден за „Обществено жилищно строителство“.

Разпитаните по делото полицейски служители потвърждават по един категоричен начин направените с АУАН констатации. На посочената дата същите посетили адреса след получен сигнал от оперативния дежурен за нарушение на нощната тишина. При пристигане на място пред заведението установили силна музика от озвучителна уредба и гласове на хора. Заведението било пълно, като в него имало около 30-40 човека.

Горната фактическа обстановка съдът изведе след анализ на приобщените по делото гласни и писмени доказателства.

С оглед на установено се налагат следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежно легитимирано лице, в законоустановения срок, пред компетентния да се произнесе съд. Разгледана по същество е неоснователна.

В хода на административно наказателното производство, чийто заключителен акт е ревизираното НП, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на това основание. От процесуална гледна точка АУАН и издаденото въз основа на него НП са законосъобразни, издадени са от компетентни лица, в законоустановените срокове и притежаващи необходимите реквизити – чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, поради което съдът не възприема оплакванията на жалбоподателя в тази насока. Видно от установеното по делото и в АУАН, и в НП, са описани обстоятелствата при които са извършено нарушението – място, време, както и съставомерните признаци на самото нарушение, представени са и доказателствата, подкрепящи административното обвинение.

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган /оправомощен да издава НП със заповед № 8121з-829 от 23.07.2019 г. на министъра на вътрешните работи/ в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. В чл. 19, т. 2 от ЗЗШОС изрично е дадена възможност на министъра на вътрешните работи или определени от него длъжностни лица да осъществяват контрол за спазване на чл. 16а, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗШОС. В случая актосъставителят и наказващият орган са оправомощени с цитираната заповед на основание чл. 19, т. 2 от ЗЗШОС, вр. чл. 36 и чл. 37 от ЗЗШОС.

Не се споделят от настоящия състав доводите за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради нарушение на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. В случая действително е допуснато изготвяне на акта в отсъствието на представляващия дружеството, но това нарушение не е съществено. В случая не е имало спор по фактите и на последния е била дадена възможност да се запознае със съдържанието на акта, след връчването му, да направи своите възражения и да ангажира доказателства в предвидения от закона срок. Както тогава, така и по-късно - в тридневния срок за възражение, жалбоподателят не се е възползвал от правото си да възрази по акта. Това е сторил по-късно, подавайки жалба пред ВТРС, пред който е упражнил и правото си на защита.

По същество: Съгласно чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС се забранява озвучаването от обекти по ал. 1 (за производство, съхраняване и търговия и на обекти в областта на услугите разкрити и разположени в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, както и в жилищни сгради с повече от едно жилище и сгради със смесено предназначение) и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 23:00 до 8:00 часа. За установяване на нарушението е необходимо да се докаже, че жалбоподателят извършва озвучаване от обект, разположен в територии, предназначени за жилищно строителство, за времето от 23:00 до 08:00 часа. В АУАН и НП са описани всички относими към това нарушение обективни признаци. Посоченото е, че дружеството-жалбоподател, което стопанисва и управлява обект заведение, разположено в зона, предназначена за жилищни нужди, около 00.40 часа, озвучава с музикална уредба от обекта.

Според легалната дефиниция на пар. 1, т. 24 от ДР на ЗЗШОС "зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение" са зоните и териториите по смисъла на наредбата по чл. 13, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

По арг. от пар. 3 от преходните и заключителните й разпоредби на основание чл. 13, ал. 1 от ЗУТ е приета Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Процесното заведение са намира в старата част на гр. Велико Търново, което е зона, предназначена за жилищни нужди. Ето защо е изпълнено първото изискване от фактическия състав на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС. На второ място е необходимо да се установи, че от обекта се извършва "озвучаване". Съгласно пар. 1, т. 22 от ДР на ЗЗШОС "Озвучаване" е излъчване на звук в околната среда, предаван чрез

механични и електронни озвучителни средства и/или чрез гласово звукоизвличане и пеене. Полицейските служители са посетили на място търговския обект, като при приближаването до него са възприели шум, които впоследствие са установили, че се предава от озвучителна техника в него, т.е. съдът приема, че по делото се доказва, че от заведението е осъществено излъчване на звук в околната среда. В случая актосъставителят е отразил "озвучаване" по смисъла на пар. 1, т. 22 от ДР на ЗЗШОС. Необходимо е да се отбележи, че нарушението по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС се извършва чрез всякакво излъчване на звук в околната среда, предавано от търговския обект. Този извод произтича от самия текст на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и от пар. 1, т. 22 от ДР на ЗЗШОС. Ето защо, за съставомерността на нарушението е без значение какви са съответните нива на шум в обекта. В тази връзка е и Наредба № 6 от 26.06.2006 г. за показателите за шум в околната среда. Спазването на наредбата е предпоставка за откриването на търговски обекти в рамките на жилищни територии – арг. от чл. 16 б, ал. 1 от ЗЗШОС. Това не означава, че се изключва възможността от въпросния обект да се излъчва шум по смисъла на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС. Налага се извод, че разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС има самостоятелно значение и не е било необходимо да се измерва точното ниво на шума. По делото се доказват и другите елементи от състава на нарушението. Установява се, че озвучаването е осъществявано от търговския обект. Шумът е навлязъл в околната среда и е възприет от полицейските служители дори извън заведението. За състава на нарушението е било достатъчно да е било налице озвучаване при наличие на другите обективни признаци. Не е елемент от състава този шум да се е чувал извън търговския обект. Достатъчно е, че е било налице озвучаване от обект в областта на услугите от източник в обекта, като се разпространява шум в околната среда. Установен е и часът на нарушението, който попада в часовия диапазон по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС.

В случая се касае за нарушение във връзка с дейността на ЮЛ, като е без правно значение за съставомерността виновното поведение на конкретно лице.

След като са установени всички елементи от състава на нарушението, то за същото правилно е наложена санкция на дружеството-жалбоподател.

Съдът намира, че в случая е неприложима и разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. При определяне на маловажните случаи при административните нарушения съгласно ТР № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2007 г., ОСНК следва да се съобрази чл. 93, т. 9 от НК, съгласно която разпоредба маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Като се вземе предвид високата значимост на обществените отношения, свързани със здравословни условия на живот на населението и опазване на околната среда от шум (чл. 2 от ЗЗШОС), съдът намира, че самото нарушение не може да се характеризира като такова с ниска обществена опасност. Липсват обстоятелства, които да характеризират процесното нарушение като такова с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от същия вид.

Предвид гореизложеното съдът прие, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател за извършеното нарушение.

Наложената на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС имуществена санкция е в минималния предвиден от закона размер, поради което не може да бъде намалявана. Така наложеното наказание е съответно на извършеното нарушение и с размер необходим за постигане целите на наказанието, визирани в чл. 12 ЗАНН.

Като окончателен се налага изводът, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено, поради което и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 2021-1739-023-013 от 13.12.2021 г. на Началника на РУ Велико Търново при ОДМВР Велико Търново, с което на „***“ ЕООД, ЕИК ***, на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева, като правилно и законосъобразно.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд – гр. В.Търново.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____